

merje kakor do zdaj. — Bauernbündlarji zahtevajo sicer po svojem predlogu, naj se mariborski okraj razdeli tako, da volita Št. Lenart in Slovenska Bistrica skupaj enega poslanca, mariborska okolica pa enega. To so nasvetovali očitno radi tega, da bi si oni prisvojili mariborsko okolico. Verjetno pa je, da bodo odstopili zdaj od te svoje prvotne zahteve.

Vse stranke političnega odseka se vjemajo v tem, da se poslanci graškega mesta pomnožijo od štiri na šest. A velika razlika je v tem, da hočejo vse tri kmetijske stranke, naj voli vsak graški okraj za sebe enega poslanca, medtem, ko tirjajo nemški narodnjaki, da voli prvi okraj po dva poslanca kakor do zdaj.

Vse kmetijske stranke zahtevajo, da se mora število poslancev iz velikega posestva zmanjšati od 12 na 6 mož. Če se ta predlog zavrže in pridrži število 12 poslancev iz te skupine, naj pa volijo med veleposestniki vsi, katerih posestvo je vpisano ali ni vpisano v deželni deski in plačujejo cesarskega davka 400 K na leto. Katoliški poslanec Hagenhofer je pri tej priložnosti izrekel željo, naj se odpravijo virilni glasovi. Grof Stürgkh mu je rekel: »Tako daleč smo torej prišli, da moram jaz brezbožni liberalci braniti pravico katoliških škofov proti katoliški stranki.« Obadva prevzvišena gospoda kneza in škofa na Štajerskem imata zraven ravnatelja visoke graške šole sedež v deželnem zboru; to so torej trije virilni glasovi. A liberalci so hinavci. Oni bi število virilstva radi pomnožili še za dva glasa. Radi bi dali pravico deželnega poslanca ravnatelju tehnike v Gradcu in ravnatelju rudniške šole v Ljubnem in nemara še graškemu županu. Zoper tako pomnožitev virilstva je govoril Hagenhofer. Če se virilisti pomnožijo, je to le na škodo slovenskemu in pa katoliškemu nemškemu narodu.

Vse skupine deželnega zbora soglašajo v tem, da se vpelja nova splošna volilna skupina, v kateri bi volili tudi taisti, ki do zdaj niso imeli volilne pravice za deželni zbor. Tu pa je zopet velik razloček, kako se naj vpelja ta nova skupina. Kmetijske stranke zahtevajo, da se v tej novi splošni kuriji naj voli 8 poslancev v ravno tistih štirih skupinah kakor do zdaj za državni zbor. Po tem takem bi vtegnili dobili Slovenci dva slovenska poslanca v tej novi skupini. Liberalni Nemci pa predlagajo, naj za kmetijske okraje se volijo trije, po mestnih okrajih pa štirje novi poslanci. Na takšni način bi se zopet znatno pomnožilo število poslancev za trge in mesta. Temu se trdno upirajo kmetijski poslanci. — Da se odpravi dozdajšnja določba, vsled katere mnogi trgi volijo v državni zbor v mestni skupini, v deželni zbor pa v kmetijski skupini, zahtevajo nemški konservativci in slovenski poslanci, da se vsem tistim trgov, ki volijo za državni zbor v mestni skupini, ista pravica da tudi pri volitvah za deželni zbor. Nekateri trgi so se v tem smislu tudi že sami zglašili. Tako je predložil poslanec Žičkar tako prošnjo kozjanskega in poslanec dr. Dečko šmarijskega trga. Poročevalec o spremembi volilne postave posl. dr. Kokoschinec se je pa temu opravičenemu predlogu uprl z izgovorom, da če se kaj takega sprejme, bi to bilo na škodo mestnemu prebivalstvu. — Če se že volijo poslanci za kmete posebej, poslanci za mesta in nekatere trge zopet posebej, bi bilo pravično, da se med trgi sploh ne dela nobeden razloček. Vsi trgi sploh naj volijo v deželni in državni zbor v mestni skupini. Ni pametnega vzroka, zakaj smeta sevniški in laški trg voliti v mestni skupini za deželni in državni zbor, zakaj pa tega ne sme Podšreda in Rajhenburg. Celo volilno postavbo so si pač napravili nemški liberalci tako, da bi si zagotovili gospodstvo v deželni zbornici za vselej. — Vse stranke deželnega zbora so edine v tem, da se volitev volilnih mož odpravi in vsak volilec naravnost voli poslanca. Nemški konservativci zahtevajo, da

se v vsaki občini, ki šteje vsaj 250 duš, vrši takšna volitev. Baron Rokitsky pa tirja temu nasproti, da v onih občinah, ki štejejo vsaj 400 duš, se volitev vrši doma.

Zahteva slovenskih poslancev je tudi ta-le. Dozdaj so kmetijski poslanci volili v deželni odbor skupaj enega deželnega odbornika. Le vsled tega, ker so si bili nemški kmetijski poslanci med seboj navskriž, je bil l. 1897 in zopet leta 1903 izvoljen slovenski poslanec prof. Robič v deželni odbor. Da bi se za prihodnje štajerskim Slovincem zagotovila pravica vsaj do enega deželnega odbornika, tirjajo slovenski poslanci, da se naj postavno določi to-le: Kmetijski poslanci srednjega in Gornjega Štajerja volijo enega deželnega odbornika, kmetijski poslanci za Spodnji Štajer tudi enega odbornika. Kakor se čuje, bi nemške stranke temu pritrdile, a le tako, da izmed spodnještajerskih kmetijskih poslancev voli cela zbornica enega deželnega odbornika. Samo po sebi je umevno, da temu Slovenci nikdar ne pritrdijo.

Železnična zveza

med postajami na progi Zidanmost in Brežice s Celjem in Ljubljano je jako nesrečna. Če imaš v Ljubljani ali v Celju kakšen večji opravak, potrebuješ k temu dva dni. V Celje moreš priti od postaj one proge še le ob polu dveh popoldne, pa moreš že oditi ob pol štirih. Enako je zastran Ljubljane. V tem oziru so se razne pritožbe predlagale že leta in leta; a vse zastoji! V seji 16. oktobra t. l. so poslanci Žičkar in tovariši vložili poseben predlog, naj vmes poseže deželni odbor ter zahteva od južne železnice, da se vpeljata dva nova vlaka na progi: Brežice—Zidanmost. Eden naj vozi zjutraj tako zgodaj proti Zidanmostu, da se lahko pride z že obstoječima vlakoma v Celje ob pol 8, v Ljubljano proti 9. Pozno zvečer naj zopet vlak odide iz Zidanmosta proti Brežicam, da ne bo treba potikati se celo noč na Zidanmostu onim popotnikom, ki pridejo zvečer z vlaki iz Ljubljane in Celja.

Politični ogled.

Zadnja imenovanja uradnikov. »Slovensko društvo« je izdalo naslednjo izjavo: Politično društvo za Slov. Štajer »Slovensko društvo« je le slab tolmač velike nevolje in ogorčenosti, ki sta zavladali vsled zadnjih sodnijskih in notarskih imenovanj pri vsem slovenskem narodu, ako proti tem imenovanjem najodločneje ugovarja in jih imenuje kot sovražni udarec in nečuveno razžaljenje slovenskega ljudstva. S tem činom se je znova dokazalo, da hoče vlada še vedno obdržati prokletstva vreden zistem, po katerem naj bi se Slovenski Štajer z imenovanjem nemških uradnikov ponemčil, v istini pa se s tem zistemom samo s silo zapirajo vrata narodnostnemu miru. Da so vlado pri zadnjih imenovanjih vodili le nacionalni, Slovincem sovražni motivi, dokazuje dejstvo, da je bila cela vrsta po službi starejših, boljše sposobnih slovenskih prošnjikov prezirana, katerim se le vsled tega, ker so rodom Slovenci, godi velika krivica. Povrh so še imenovani uradniki vsled nepovoljnega jezikovnega znanja nesposobni za uradovanje med slovenskim ljudstvom. Vsled tega se pozivljajo naši poslanci, da takoj, ko se zopet snide državni zbor, stavijo interpelacijo zaradi teh ne v korist justice, ampak samo v korist germanizacije izvršenih imenovanj, da za veliko, nam storjeno krivico zahtevajo popolno zadoščenje in odškodnino in da v slučaju, ako bi se vlada obotavljala, stopijo proti njej v najostrejšo opozicijo.

Avstrijska država — razpada. Ogi hočejo imeti lastno državo s svojim kraljem, nočejo pa imeti nobene skupnosti več z Avstrijo. Zadnja obstrukcija v ogrskem državnem zboru, ki je zahtevala samostojnost ogrske armade, je priprava za lastno državo, en korak naprej v boju za samostojnost Ogrske. Kako Nemci silijo v Prusijo, je znano. Njih

državni poslanci kličejo: Živijo Hohencolerji. Nemški cesarji so namreč iz rodovine Hohencolerjev, kakor nasi iz rodovine Habsburžanov. Italijanski polentariji pa bi itak že bili rajši danes v Italiji kakor jutri. Da bi se vsi avstrijski Italijani zaradi veleizdajskih besed in dejanj dali na zatožno klop, bilo bi polovico naših Italijanov v ječah. Samo mi Slovani še nič ne vemo, kaj naj storimo, ako nam Ogi, Nemci in Italijani raztrgajo državo!

Belgijski kralj Leopold je obiskal našega cesarja na Dunaju. Cesar ga je sprejel zelo hladno. Kralj Leopold je oče cesaričine Štefanije, in on ji je zameril, da se je omožila z grofom Lonyayem. Naš cesar pa še je vedno velik zaščitnik Štefanije.

Ruski car je nameraval to jesen obiskati italijanskega kralja. Ker pa je vlada premehko postopala proti socializmu, ki so pretili vpričo ruskega carja uprizoriti politične nereda, je nenadoma odpovedal svoj obisk. Italijanske kroge je odpoved zelo neprijetno dirnila. Z ruskim carjem se ni šalit.

Italijanski kralj in kraljica sta pretekli dni obiskala Francosko in se mudila v prestolnem mestu Parizu. Francosko ljudstvo ju je navdušeno pozdravljalo. Obisk bo brezdvomno zelo utrdil prijateljske razmere med Francijo in Italijo.

Dopisi.

Sv. Lenart v Slov. gor. (V slovo.) Dne 20. t. mes. zadela je šentlenartske Slovence velika izguba. Naš vrli in mnogozaslužni kaplan, č. gosp. Maks Ocvirk, nas je moral zapustiti ter nastopiti službo duhovnika pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Bil je blag, miren in ljubezniv značaj ter goreč narodnjak. Kaj je ta gospod vse storil, da zbudi šentlenartske Slovence k narodni zavednosti, se more pač težko izraziti. Njegovo delovanje je bilo vsestransko. On je oživel tukajšnje »bralno društvo« ter ustanovil tamburaški in pevski zbor. Č. g. Ocvirk pa je imel za taka podjetja poseben dar. Ni zatoreč čudo, da so tukajšnji nemčurji, ki so nezvesti veri in svoji slovenski materi, č. g. Ocvirka zavoljo njegovega narodnega delovanja silno sovražili ter ga pri vsaki priliki z blatnimi dopisi po nemških časnikih obrekovali. Še celo zadnje dni njegovega bivanja pri Sv. Lenartu, ko je že imel svoj odlok v rokah, ni mirovala njihova obrekovalna strast. Sv. lenartski nemčurji kar vriskajo od veselja, da nas mora č. g. Ocvirk zapustiti. Pa prezgodaj, vi reveži! Iz semena narodne zavednosti, katero je pri nas č. g. Ocvirk zasejal, je vzrastlo že močno drevo. To seme je padlo na plodovitna tla. Č. g. kaplan, vaš trud ni bil zaman. Naša skrb bode, da bodete vi, č. g. kaplan, ponosni na šentlenartske Slovence. Krasne pesmice, katere ste nas Vi naučili, in milozvoneči glasovi tamburic, se bodo tudi naprej po Vašem odhodu v šentlenartskem trgu in okolici razlagali. Prišežemo pa Vam že danes, da bomo vedno hodili po isti poti k narodnemu cilju, katerega ste nam Vi pokazali. Prišežemo pa tudi Vam, šentlenartski nemčurji, da se Vam ne bomo nikoli v d a l i, temveč se tako dolgo z Vami brezobzirno bojevali, dokler ne bode popolna zmaga na naši strani!

Sv. Jurij ob juž. žel. (Naš razmere.) Prelepi naš šentjurski kraj, kjer si domovje zvestega Slovence, da bi se še ohranil v šentjurju tisoč in tisoč let vrli slovenski rod! To je naše geslo in to je znamenje, da mi Št. Jurčanje nismo nazadnjaki, akoravno počasi napredujemo. Imamo že razna koristna društva, kakor: »Kmetijsko društvo«, ki prav dobro napreduje, čeravno je nekaterim tržanom trn v peti, nadalje je »Katol. bralno društvo«, ki je tudi v dobrem cvitu, razni pevski zbori, tamburaški zbor ter dve prostovoljni gasilni društvi, eno v Kranjčici, drugo šentjursko. O slednjem, dragi bralec, hočem spregovoriti nekoliko besedic. Vrla požarna bramba šentjurska je pač resnično pohvale vredna, ker tako izvrstno napreduje v seda-